

The Impact of Digital Accounting Professional Intelligence on the Performance Efficiency and Successful in Performing Work of Accountants in Thailand

Jitsupang Kaewkham

Kalasin University

E-mail: Jitsupang2531@gmail.com

Supattra Sorathiwa

Kalasin University

E-mail: supattraphuanghoi@gmail.com

Phattharapron Pharanak

Kalasin University

E-mail: Phattharapron.ph@ksu.ac.th

Chatratchada Wiroteerat

Kalasin University

E-mail: Chatratchada2@gmail.com

Received	Reviewed	Revised	Accepted
17/10/2025	19/10/2025	04/12/2025	08/12/2025

Abstract

Background and Aims: Digital technology plays a significant role in the work of accountants today. Therefore, accountants in the digital age must adapt to changes in technology. At the same time, they must develop their skills, knowledge, and abilities, as well as apply new information technology and innovations to accounting work efficiently and lead to success. This research aims to 1) study the impact of digital accounting professional intelligence on the work performance efficiency of accountants in Thailand, and 2) study the impact of work performance efficiency on the work Successful In Performing Work of accountants in Thailand.

Methodology: This research is a quantitative research. The tool used is a questionnaire. Data were collected from accountants in Thailand by selecting a convenience sampling

group of 297 people. Data were analyzed using percentages, means, standard deviations, multiple correlation, multiple regression, and simple regression analysis.

Results: Digital Accounting Professional Intelligence, digital literacy (TDL), has a positive impact on the performance efficiency of accounting (TPA) (H2; $\beta_2 = 0.220$, $p < 0.05$). Digital Accounting Professional Intelligence, information literacy (TIL), has a negative impact on the performance efficiency of accounting (TPA) (H3 ; $\beta_3 = -0.170$, $p < 0.05$). Digital Accounting Professional Intelligence, interpersonal Skills (TIS), has a positive impact on the performance efficiency of accounting (TPA) (H4 ; $\beta_4 = 0.158$, $p < 0.05$). Digital Accounting Professional Intelligence, analytical thinking and creative problem solving (TAS), has a positive impact on the performance efficiency of accounting (TPA) (H5 ; $\beta_5 = 0.423$, $p < 0.05$). And Digital Accounting Professional Intelligence Critical thinking (TCT) did not affect performance efficiency (TPA) (H1; $\beta_1 = 0.015$, $p > 0.05$), jointly predicting performance efficiency of accountants in Thailand by 34.3 percent ($R^2 = 0.343$) with statistical significance. Accounting performance efficiency (TPA) had a positive impact on successful in performing work (TSP) (H6; $\beta_6 = 0.603$, $p < 0.05$) with statistical significance at the 0.05 level.

Conclusion: Accountants in the digital age need to continuously develop themselves and their professional skills to keep pace with changes, as well as be able to appropriately apply technology in their work to increase efficiency and lead to sustainable operational success.

Keyword : Digital Accounting Professional Intelligence; Performance Efficiency; Successful In Performing Work

ผลกระทบของความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ที่มีต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย

จิตต์ศุภางค์ แก้วคำ

มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

อีเมล: Jitsupang2531@gmail.com

สุพัตรา โสระธิวา

มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

อีเมล: supattraphuanghoi@gmail.com

ภัทรพร ภาระนาค

มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

อีเมล: Phattharapron.ph@ksu.ac.th

ฉัตรรัชดา วิโรจน์รัตน์

มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

อีเมล: Chatratchada2@gmail.com

Abstract

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการทำงานของนักบัญชีในปัจจุบัน ส่งผลให้นักบัญชีในยุคดิจิทัลจะต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในขณะเดียวกันต้องมีการพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถ รวมทั้งการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้กับงานบัญชีได้อย่างมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงาน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลกระทบของความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัลที่มีต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาผลกระทบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่มีต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย

ระเบียบวิธีการวิจัย: งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักบัญชีในประเทศไทย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) จำนวน 297 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ การถดถอยแบบพหุคูณ และการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย

ผลการวิจัย: ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (TDL) มีผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (TPA) ($H_2: \beta_2 = 0.220, p < 0.05$) ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านความฉลาดรู้สารสนเทศ (TIL) มีผลกระทบเชิงลบกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานทางการ

บัญชี (TPA) (H3 ; $\beta_3 = -0.170, p < 0.05$) ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างชาญฉลาด (TIS) มีผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานทางการบัญชี (TPA) (H4 ; $\beta_4 = 0.158, p < 0.05$) ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (TAS) มีผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานทางการบัญชี (TPA) (H5 ; $\beta_5 = 0.423, p < 0.05$) และความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านการคิดเชิงวิพากษ์ (TCT) ไม่มีผลกระทบ ต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (TPA) (H1 ; $\beta_1 = 0.015, p > 0.05$) ร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย ได้ร้อยละ 34.3 ($R^2 = 0.343$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานทางบัญชี (TPA) มีผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในการปฏิบัติงาน (TSP) (H6 ; $\beta_6 = 0.603, p < 0.05$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผล: นักบัญชีในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องพัฒนาตนเองและทักษะด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่องให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและนำไปสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติงานได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ : ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล; ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน; ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

บทนำ

การเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัลได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกภาคส่วนของระบบเศรษฐกิจและการดำเนินธุรกิจทั่วโลก ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนเชิงโครงสร้างในการบริหารจัดการภายในองค์กร โดยเฉพาะในสายวิชาชีพบัญชีซึ่งต้องเผชิญกับการปรับตัวต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ อาทิ ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics) และระบบบัญชีบนคลาวด์ (Cloud-based Accounting Systems) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการข้อมูลทางการเงิน การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และการสนับสนุนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Phosri and Tantisirin, 2024) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่เพียงทำให้ลักษณะงานบัญชีเปลี่ยนจากการทำงานเชิงบันทึกข้อมูลไปสู่การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ แต่ยังเพิ่มความคาดหวังต่อทักษะใหม่ของนักบัญชีในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพและมีจริยธรรม (Wong and Lai, 2022) จากสถานการณ์สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการปรับตัวของนักบัญชี เนื่องจากองค์กรธุรกิจและหน่วยงานภาครัฐต่างให้ความสำคัญกับการยกระดับสมรรถนะของนักบัญชีให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศ (Srisawat and Charoensuk, 2023) ส่งผลให้

ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล (Digital Accounting Professional Intelligence) กลายเป็นแนวคิดสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในวิชาชีพบัญชี เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีอย่างเต็มรูปแบบ

แนวคิดเรื่อง ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล เกิดจากการบูรณาการระหว่างความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศกับสมรรถนะทางวิชาชีพบัญชีในศตวรรษที่ 21 โดยประกอบด้วยมิติที่สำคัญ ได้แก่ การคิดเชิงวิพากษ์ ความฉลาดรู้ทางดิจิทัล ความฉลาดรู้สารสนเทศ การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างชาญฉลาด และการคิดวิเคราะห์เชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถของนักบัญชีในการปรับตัวต่อเทคโนโลยีและการใช้ข้อมูลดิจิทัลเพื่อเพิ่มคุณค่าทางธุรกิจ (ภัทรา ภู่วัฒนะ, 2566) งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศได้มีการศึกษาพบว่า ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชี เนื่องจากช่วยเพิ่มความรวดเร็ว ความถูกต้อง และความสามารถในการจัดการข้อมูลทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ (Boonyarit, Chomphoo and Kongsakul, 2022) ขณะเดียวกัน ความสามารถทางดิจิทัลยังมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน โดยช่วยให้นักบัญชีสามารถบรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติงาน มีความพึงพอใจในผลลัพธ์และได้รับการยอมรับในวิชาชีพ (ทิพย์สุดา โพธิ์ศรี และ ธันวา ตันตศิรินทร์, 2567) และจากการศึกษาทักษะดิจิทัล เช่น การสื่อสารดิจิทัล วิเคราะห์ข้อมูล และความชำนาญด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการรับรู้ประสิทธิภาพปฏิบัติงานของนักบัญชี SME ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล (Thongkul, 2025) ซึ่งการศึกษาของ Rini et al., (2022) พบว่า ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองและความฉลาดรู้ดิจิทัล เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพของการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในบริบทการเรียนรู้และทำงานออนไลน์ของผู้เรียนยุคดิจิทัล ซึ่งจะเห็นได้ว่า ความฉลาดทางดิจิทัลทำหน้าที่เสริมโครงสร้างพื้นฐานของการเรียนรู้และใช้สารสนเทศ ซึ่งเป็นเงื่อนไขให้การคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์สามารถนำไปสู่ผลลัพธ์การทำงานที่มีคุณภาพได้ (Ifada and Komara, 2023)

แม้ว่างานวิจัยในต่างประเทศจะเริ่มให้ความสำคัญกับบทบาทของความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัลในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชี แต่ในบริบทของประเทศไทยยังพบว่างานศึกษาที่มุ่งวิเคราะห์กลไกเชิงเหตุผลของตัวแปรเหล่านี้มีจำกัดและขาดการเชื่อมโยงเชิงประจักษ์อย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะงานวิจัยในประเทศส่วนใหญ่ยังเน้นเพียงทักษะดิจิทัลเชิงพื้นฐานของนักบัญชี (สุวิมล สถิตพร และ เพ็ญพรรณ พันธุ์ทอง, 2565) แต่ยังไม่ครอบคลุมถึงมิติของความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัลในระดับเชิงลึกที่สะท้อนถึงการใช้ข้อมูลเชิงวิเคราะห์เพื่อเพิ่มคุณค่าทางธุรกิจและผลการปฏิบัติงานอย่างยั่งยืน ดังนั้น การศึกษาค้นคว้าจึงมีความสำคัญในการเติมเต็มช่องว่างทางวิชาการ โดยมุ่งวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ระหว่างความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีไทย ผลการวิจัยคาดว่าจะช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลในวิชาชีพบัญชี และเป็นแนวทางเชิง

นโยบายในการยกระดับศักยภาพของนักบัญชีให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในอนาคต (Srisawat and Charoensuk, 2023)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัลที่มีต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาผลกระทบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่มีต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย 1 : ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านการคิดเชิงวิพากษ์มีผลกระทบต่อเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัย 2 : ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านความฉลาดรู้ทางดิจิทัลมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัย 3 : ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านความฉลาดรู้สารสนเทศมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัย 4 : ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างชาญฉลาดมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัย 5 : ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัย 6 : ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานมีผลกระทบต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล

1. ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล (Digital Accounting Professional Intelligence) หมายถึง ความสามารถของนักบัญชีที่มีทักษะ สติปัญญา ความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในการคิด วิเคราะห์และแก้ไขปัญหา สามารถปฏิบัติงานด้านวิชาชีพบัญชีได้อย่างถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด และมีความรู้ความสามารถในด้านวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานที่เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพกับองค์กร ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด ทักษิณา พรหมท้าว และ ณัฐวงศ์ พูนพล (2567) ได้กล่าวว่า นักบัญชีต้องเพิ่ม

ความรู้ ความสามารถ พัฒนาศักยภาพตนเอง ผูกทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยลดเวลาการทำงานและเพิ่มความแม่นยำในการปฏิบัติงาน ช่วยลดความซับซ้อนในการจัดเก็บเอกสารและข้อมูล รวมไปถึงการเข้าถึงข้อมูลเป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็ว ซึ่งทำให้นักบัญชีสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ประกอบด้วย

1) ด้านการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการใช้ความคิดหรือกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลในการวิเคราะห์ปัญหา จัดลำดับความสำคัญของปัญหาและหาแนวทางแก้ไขได้ตรงประเด็น วิเคราะห์รายการทางบัญชีและปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม การใช้จรรยาบรรณตัดสินใจปัญหาเชิงสร้างสรรค์อย่างระมัดระวังรอบคอบ เพ็ญญา เกื้อเกตุ และ ฐริชาติ พรหมเต็ม (2565) พบว่า ความสามารถของบุคคลในการใช้ความคิดหรือกระบวนการคิดอย่างมีเหตุในการวิเคราะห์ปัญหา จัดการลำดับความสำคัญของปัญหาและการแก้ปัญหา

2) ด้านความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) หมายถึง ความสามารถในการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในกระบวนการทำงานได้อย่างต่อเนื่อง และใช้ช่องทางดิจิทัลในการสื่อสารการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดทำบัญชี รวมทั้งสามารถใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยและปกป้องข้อมูลทางบัญชีให้กับองค์กร สามารถคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลดิจิทัลเพื่อใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจได้ เพ็ญญา เกื้อเกตุ และ ฐริชาติ พรหมเต็ม (2565) พบว่า ความสามารถในการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในกระบวนการทำงาน และใช้ช่องทางดิจิทัลในการสื่อสารในการปฏิบัติงานเพื่อให้งานเกิดความถูกต้อง ทันเวลา โดยรู้จักใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างระมัดระวัง รู้ทันระบบความปลอดภัยและสามารถควบคุมอารมณ์ก่อนแสดงออกอยู่เสมอ

3) ด้านความฉลาดรู้สารสนเทศ (Information Literacy) หมายถึง เป็นความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถของบุคคลในการวิเคราะห์ ปฏิบัติตามกฎระเบียบ และข้อบังคับทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สามารถเข้าถึงข้อมูลและดึงข้อมูลมาใช้ในการประเมินและการสังเคราะห์ข้อมูล โดยมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประมวลผล สามารถประเมินผลความน่าเชื่อถือของข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีได้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานของบุคคล เพ็ญญา เกื้อเกตุ และ ฐริชาติ พรหมเต็ม (2565) กล่าวว่า ความรู้ ความเข้าใจในสารสนเทศจากบุคคล สิ่งพิมพ์และแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อย่างถูกต้อง ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้งานมีความถูกต้อง สมรรถนะด้านความฉลาดรู้สารสนเทศ เป็นความรู้และความสามารถที่จำเป็นสำหรับบุคคลในการแสดงบทบาททางสังคม (Hemmati, 2017) รวมทั้งทัศนคติ การวิเคราะห์ ประเมิน จัดระเบียบ และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา ความฉลาดรู้สารสนเทศจึงเป็นมากกว่าการมีความรู้ที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ แต่เป็นความรู้เกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ การดึงข้อมูลจากแหล่งอิเล็กทรอนิกส์ (Adeleke and Emeahara, 2016) และความรู้เกี่ยวกับความซับซ้อนของแหล่งข้อมูล ซึ่งเป้าหมาย

สำคัญของความฉลาดรู้สารสนเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคคลในการทำงานให้มีประสิทธิผล ช่วยสร้างสรรค์นวัตกรรมให้องค์กร (Abmad, Widen and Huvila, 2020)

4) ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างชาญฉลาด (Interpersonal Skills) เป็นความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการทำงาน การสื่อสารซึ่งกันและกันระหว่างฝ่ายงาน สนับสนุนซึ่งกันและกันในการปฏิบัติงาน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การทำงานเป็นทีมเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน สามารถควบคุมอารมณ์และแสดงออกได้อย่างเหมาะสม เพ็ญญา เกื้อเกตุ และ ภูริชาติ พรหมเต็ม (2565) พบว่า ความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการสื่อสารซึ่งกันและกันระหว่างฝ่ายงาน ไม่โอ้อวด ควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม สนับสนุนซึ่งกันและกันในการปฏิบัติงาน และการกำหนดเป้าหมายเพื่อความสำเร็จในงาน จารุวรรณ แซ่เต๋อ, ณัฐวุฒิ ตันติเศรษฐ, และ วราพร เปรมพาดิษย์นุกูล (2564) พบว่า ทักษะวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัล ด้านบุคลิกภาพและการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการทำงาน เนื่องจากทักษะด้านบุคลิกภาพและการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติงานที่จะต้องมีการรับส่งข้อมูลและการติดต่อพูดคุยระหว่างเพื่อนร่วมงานหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารที่ดีย่อมส่งผลให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นรวมถึงสามารถสื่อสารและเจรจาต่อรองหาทางออกเพื่อลดข้อขัดแย้งหรือก่อให้เกิดข้อตกลงร่วมกันทำให้การทำงานประสบความสำเร็จ

5) ด้านการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (Analytical Thinking and Creative Problem Solving) ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ เชื่อมโยง ในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมและใช้วิจารณ์ญาณในการแก้ปัญหาได้อย่างระมัดระวัง และเข้าใจถึงเหตุการณ์และสถานการณ์ทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในงานบัญชีได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ข้อมูลทางการบัญชีที่มีความถูกต้องและรวดเร็ว สามารถวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน คาดการณ์แนวโน้มในอนาคตได้อย่าง และการปรับตัวต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงานได้ Rodjam and Mungsing (2019) กล่าวว่า นักบัญชีที่มีความรู้และปัญญาในวิชาชีพ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด มีทักษะการสื่อสารที่ดีสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ได้ จะช่วยยกระดับคุณภาพงานของนักบัญชีจนได้รับการยอมรับจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จารุวรรณ แซ่เต๋อ, ณัฐวุฒิ ตันติเศรษฐ และ วราพร เปรมพาดิษย์นุกูล (2564) กล่าวว่า การมีความสามารถในการประเมินสถานการณ์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและแตกต่างกัน สามารถประยุกต์ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์มาช่วยในการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา และแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนได้อย่างเป็นระบบ รวมทั้งสามารถใช้ดุลพินิจในการประเมินทางเลือก ที่สมเหตุสมผลบนพื้นฐานของข้อเท็จจริง ผกามาต บุตรสาตี (2567) พบว่า ทักษะวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัล ด้านทัศนคติ และด้านการคิดวิเคราะห์และการแก้ไข ปัญหาที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการทำงานโดยรวม เนื่องจาก การที่นักบัญชีเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานมีการคิดวิเคราะห์ก่อนจะ

ปฏิบัติงานทุกครั้งรวมถึงมีการแก้ปัญหาอย่างชาญฉลาดจะส่งผลให้การทำงานเกิดความสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

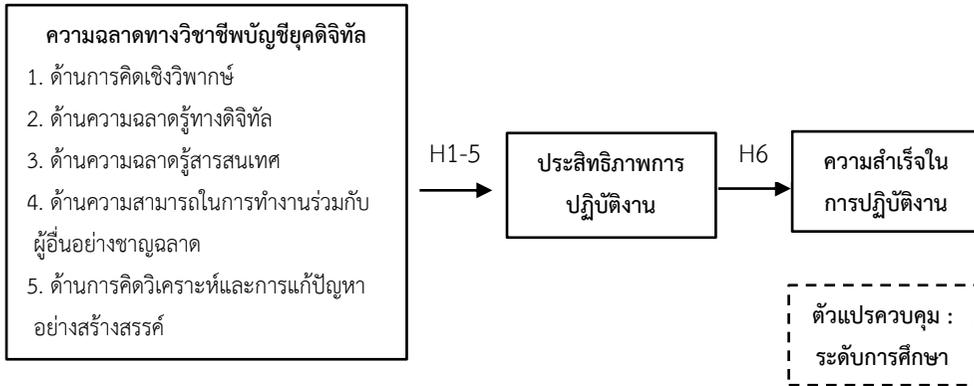
แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (Performance Efficiency) หมายถึง การบันทึกบัญชีและจัดเก็บเอกสารเป็นหมวดหมู่ ทำให้ข้อมูลมีความปลอดภัยป้องกันการสูญหายและสืบค้นตรวจสอบได้ รายการทางบัญชีมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีและหลักการบัญชีรับรองโดยทั่วไป รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน และนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจได้อย่างทันเวลา ผลของงานที่ทำบรรลุตามเป้าหมายขององค์กร และงานที่ปฏิบัติเป็นที่พอใจได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ซึ่งสอดคล้องกับ วรพรรณ รัตนทรงธรรม (2564) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานทางการบัญชี หมายถึง ผลของการปฏิบัติงานด้านการบัญชีที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ สามารถนำเสนอข้อมูลทางการบัญชีที่น่าเชื่อถือ มีความถูกต้องสามารถตรวจสอบได้ ลภัสรา ตาติวงศ์, กรวีร์ ชัยอมรไพศาล และ ชุตินันต์ สะสอง (2567) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน หมายถึง บุคลากรในองค์กรสามารถปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ผลงานมีประสิทธิภาพโดยใช้ทรัพยากรที่องค์กรมีอยู่ได้คุ้มค่า

แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จในการปฏิบัติงาน (Successful in performing work)

ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ มีความถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์ เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติงานและเป้าหมายที่กำหนด และทันต่อเวลาที่กำหนด และได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานและผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน ยังรวมถึงความสามารถในการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดขององค์กรอย่างคุ้มค่า และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ รุ่งรัศมี รัชสมบัติ และ กัญญาณัฐ รัตนประภาธรรม (2564) กล่าวว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีที่สามารถนำเสนอข้อมูลทางการเงินได้ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ เป็นไปตามเป้าหมาย ตามกำหนดเวลา และบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ สายฝน อุไร (2565) กล่าวว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงานเป็นลักษณะของความก้าวหน้าในการทำงาน การได้รับความเชื่อถือจากผู้บังคับบัญชา มีความมั่นคงในการทำงาน รวมถึงการพัฒนาไปสู่ความสำเร็จในชีวิตหรือความสำเร็จในการทำงานของตนเอง โดยมีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การสร้างผลผลิตและผลการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น และการสร้างความชัดเจนในผลการปฏิบัติงาน โดยให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการปฏิบัติงาน ดังนั้น นักบัญชีที่จะมีความสำเร็จในการปฏิบัติงาน จะต้องมีความพร้อมในการปรับตัวและพัฒนาด้านความรู้ความสามารถให้สอดคล้องกับวิชาชีพในอนาคต มาใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการทำงานให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดกรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักบัญชีในประเทศไทย จำนวน 91,157 ราย โดยแบ่งเป็นประชากรในเป็นแต่ละภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร 48,236 ราย ภาคกลาง จำนวน 23,892 ราย ภาคตะวันตก จำนวน 1,217 ราย ภาคตะวันออก จำนวน 6,286 ราย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 4,050 ราย ภาคใต้ จำนวน 4,366 ราย ภาคเหนือ จำนวน 3,110 ราย (สภานักบัญชีในประเทศไทย ราชูปถัมภ์, 2568 : เว็บไซต์) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักบัญชีในประเทศไทย จำนวน 384 รายโดยเปิดตารางของ Krejcie และ Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ซึ่งแบบสอบถามตอบกลับมาจำนวนทั้งหมด 297 ชุด เป็นแบบสอบถาม ที่มีความสมบูรณ์ทั้งสิ้น 297 ราย คิดเป็นอัตราการตอบกลับของแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 77.34 ซึ่งถือเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Cihan, Bill and Patrick (2001) ได้นำเสนอว่าการส่งแบบสอบถาม ต้องมีอัตราตอบกลับอย่างน้อยร้อยละ 50 จึงถือว่ายอมรับได้ จึงถือว่ายอมรับได้ การตรวจสอบอคติจากการไม่ตอบแบบสอบถาม (Non-response Bias) โดยเปรียบเทียบคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามช่วงต้นและช่วงท้าย พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) จึงสรุปได้ว่าไม่มีปัญหาอคติจากการไม่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักบัญชีในประเทศไทย ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) สถานภาพ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล จำนวน 25 ข้อ 1) ด้านการคิดเชิงวิพากษ์ จำนวน 5 ข้อ 2) ด้านความฉลาดรู้ทางดิจิทัล จำนวน 5 ข้อ 3) ด้านความฉลาดรู้สารสนเทศ จำนวน 5 ข้อ 4) ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างชาญฉลาด จำนวน 5 ข้อ 5) ด้านการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการปฏิบัติงาน จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 5 คำถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะ โดยตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 เป็นการประเมินค่าแบบ Likert's scale แบ่งออกเป็น 5 ระดับ

2. การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม แบบสอบถามได้รับการตรวจสอบก่อนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาว่าแบบสอบถามมีเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัยและใช้ภาษาที่ถูกต้อง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อทดสอบคุณภาพเครื่องมือปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและทำการทดสอบ try-out 30 ชุดจากประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach's พบว่า ตัวแปรมีความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.741-0.831 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นสูงเป็นที่ยอมรับได้ (Nunnally and Berstein, 1994) ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างมีค่า Factor Loading ระหว่าง 0.418 – 0.925 (Nunnally and Berstein, 1994) และการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Power of Discriminant) โดยใช้เทคนิคหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) ซึ่งความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านการคิดเชิงวิพากษ์ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.549-0.816 ด้านความฉลาดรู้ทางดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.715-0.789 ด้านความฉลาดรู้สารสนเทศ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.623-0.925 ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างชาญฉลาด มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.603-0.872 ด้านการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.548-0.850 ตัวแปรกลาง ได้แก่ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.661-0.908 และตัวแปรตาม ได้แก่ ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.418-0.870 ซึ่งมีค่าเกินกว่า 0.40 แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามมีคุณภาพและสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลในการศึกษาได้ (Hair et al., 2010) เพื่อทดสอบปัญหา

อคติจากวิธีการวัดร่วมกัน (Common Method Variance: CMV) ได้ใช้การทดสอบแบบ Harman's Single-Factor Test โดยนำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 297 ชุดมาวิเคราะห์ พบว่าปัจจัยหลักเพียงหนึ่งปัจจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 32.47 ซึ่งน้อยกว่าร้อยละ 50 แสดงว่าไม่มีปัญหาอคติจากวิธีการวัดร่วมกัน (Podsakoff et al., 2003)

3. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลดำเนินการ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2568 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2568 รวมระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูล 30 วัน โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) จำนวน 384 ชุด ได้รับแบบสอบถามตอบกลับจำนวน 297 คิดเป็นอัตราการตอบกลับของแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 77.34 ซึ่งถือเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Cihan Cobanoglu, Bill and Patrick (2001) ได้นำเสนอว่าการส่งแบบสอบถาม ต้องมีอัตราตอบกลับอย่างน้อยร้อยละ 50 จึงถือว่ายอมรับได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach's ค่า Factor Loading ค่า Variance Inflation factors (VIFs) และโดยใช้วิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) และการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ก่อนดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ได้ทำการตรวจสอบสมมติฐานเบื้องต้น พบว่าข้อมูลมีการแจกแจงใกล้เคียงปกติ (Skewness และ Kurtosis อยู่ในช่วง ± 2) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นเชิงเส้น และไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันของค่าคงเหลือ (Durbin-Watson = 1.95) (Hair et al., 2010) เพื่อทดสอบผลกระทบของความฉลาดทางวิชาชีพบัญชีดิจิทัลที่มีต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย โดยเขียนสมการการได้ ดังนี้

$$\text{สมการ TPA} = \beta_0 + \beta_1\text{TCT} + \beta_2\text{TDL} + \beta_3\text{TIL} + \beta_4\text{TIS} + \beta_5\text{TAS} + \epsilon$$

$$\text{สมการ TSP} = \beta_0 + \beta_1\text{TPA} + \epsilon$$

โดยกำหนดให้ : β แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย

TPA แทน ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

TSP แทน ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

TCT แทน ด้านการคิดเชิงวิพากษ์

TDL แทน ด้านความฉลาดรู้ทางดิจิทัล

TIL แทน ด้านความฉลาดรู้สารสนเทศ

- TIS แทน ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างชาญฉลาด
 TAS แทน ด้านการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
 E แทน ค่าความคลาดเคลื่อน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างอิสระและตัวแปรตาม

ตัวแปร	TSP	TPA	TCT	TDL	TIL	TIS	TAS	VIFs
\bar{X}	4.591	4.638	4.496	4.454	4.479	4.421	4.368	-
S.D.	0.347	0.340	0.309	0.334	0.285	0.395	0.326	-
TSP	1							
TPA	.608*	1						1.000
TCT	.305*	.280*	1					1.311
TDL	.449*	.398*	.330*	1				1.502
TIL	.227*	.164*	.268*	.452*	1			1.375
TIS	.264*	.332*	.354*	.256*	.352*	1		1.280
TAS	.577*	.530*	.409*	.480*	.345*	.340*	1	1.491

จากตาราง 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Correlation coefficients) ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัลในแต่ละด้าน มีค่าระหว่าง 0.164 -0.577 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.80 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity (Hair et al, 2010) นอกจากนี้การทดสอบปัญหา Multicollinearity จากการใช้ค่า Variance Inflation factors (VIFs) พบว่า มีค่า ระหว่าง 1.000- 1.502 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่าไม่เกิดปัญหา Multicollinearity (O'brien, R. M., 2007) ที่จะส่งผลให้การสร้างสมการพยากรณ์ของตัวแปรเกิดความคลาดเคลื่อน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (TPA) โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์ ได้ดังนี้

$$TPA = 1.773 + 0.220TDL + 0.158TIS + 0.423TAS$$

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถอยแบบพหุคูณ

ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชี ยุคดิจิทัล (TSP)	ประสิทธิผลการปฏิบัติงาน (TPA)		t	p-value
	สัมประสิทธิ์ การถอย	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	1.773	0.327	5.424	0.000*
ด้านการคิดเชิงวิพากษ์ (TCT)	0.015	0.060	0.242	0.809
ด้านความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (TDL)	0.220	0.059	3.717	0.000*
ด้านความฉลาดรู้สารสนเทศ (TIL)	-0.170	0.067	-2.561	0.011*
ด้านความสามารถในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่นอย่างชาญฉลาด (TIS)	0.158	0.046	3.402	0.001*
ด้านการคิดวิเคราะห์และการ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (TAS)	0.423	0.061	6.992	0.000*
ระดับการศึกษา (control)	0.021	0.034	0.613	0.541
R=0.586 R ² =0.343 AdjR ² = 0. 332 SE _{set} = 0.2777 F = 30.386 p = 0.000				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การถอยพหุคูณพบว่า โมเดลที่ประกอบด้วยตัวแปรด้านความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัลสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการปฏิบัติงานได้ร้อยละ 34.3 ($R = 0.586$, $R^2 = 0.343$) ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลางตามเกณฑ์การตีความของงานวิจัยในบริบทบัญชีดิจิทัลของ Wong and Lai (2022) ที่ระบุว่าค่าการอธิบายความแปรปรวนในช่วงร้อยละ 30–50 ถือว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญเชิงพฤติกรรมองค์กร สะท้อนให้เห็นว่าความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัลมีอิทธิพลสำคัญต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย โดยเฉพาะด้านความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (TDL) ที่ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงาน (TPA) (H_2 ; $\beta_2 = 0.220$, $p < 0.05$) ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านความฉลาดรู้สารสนเทศ (TIL) มีอิทธิพลเชิงลบต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานทางการบัญชี (TPA) (H_3 ; $\beta_3 = -0.170$, $p < 0.05$) ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างชาญฉลาด (TIS) มีผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานทางการบัญชี (TPA) (H_4 ; $\beta_4 = 0.158$, $p < 0.05$) ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (TAS) มีผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานทางการบัญชี (TPA) (H_5 ;

$\beta_5 = 0.423, p < 0.05$) และความฉลาดทางวิชาชีพปัญญาศยุดิจิทัล ด้านการคิดเชิงวิพากษ์ (TCT) ไม่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (TPA) ($H_1; \beta_1 = 0.015, p > 0.05$)

ตาราง 3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถอยแบบพหุคูณ

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (TPA)	ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน (TSP)		T	p-value
	สัมประสิทธิ์การถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (d)	1.839	0.240	7.661	0.000
ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน	0.603	0.052	11.519	0.000*
R = 0.587 R ² = 0.345 AdjR ² = 0.342 SE = 0.32232 F = 132.693 p = 0.000				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานทางบัญชี (TPA) มีผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในการปฏิบัติงาน (TSP) ($H_6; \beta_2 = 0.603, p < 0.05$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง ภาพลักษณ์องค์กรที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของญาติผู้ต้องขังเรือนจำในประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของความฉลาดทางวิชาชีพปัญญาศยุดิจิทัลที่มีต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย 1 : ความฉลาดทางวิชาชีพปัญญาศยุดิจิทัล ด้านการคิดเชิงวิพากษ์มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ความฉลาดทางวิชาชีพปัญญาศยุดิจิทัล ด้านการคิดเชิงวิพากษ์ (TCT) ไม่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (TPA) ($H_1; \beta_1 = 0.015, p > 0.05$) ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ ไม่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและจากงานวิจัยในต่างประเทศชี้ให้เห็นว่าการคิดเชิงวิพากษ์มีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจ การแก้ปัญหา และการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน (Ennis, 2018) สาเหตุดังกล่าวอาจมาจากปัจจัยทางวัฒนธรรมและบริบทของประเทศไทย ซึ่งสังคมไทยให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบและความสัมพันธ์เชิงลำดับชั้นมากกว่าการแสดงความเห็นเชิงวิเคราะห์ (Nguyen, Terlouw and Pilot, 2017) ทำให้การใช้ทักษะ

การคิดเชิงวิพากษ์อาจไม่ถูกนำไปใช้ในสถานการณ์ในการปฏิบัติงานทางด้านบัญชีอย่างเต็มที่ อีกทั้งเครื่องมือที่ใช้วัดอาจมีข้อจำกัดด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง เนื่องจากส่วนใหญ่พัฒนาขึ้นในบริบทตะวันตกซึ่งมีกรอบความคิดและค่านิยมที่แตกต่างออกไป (Brookfield, 2017) ดังนั้น งานวิจัยในอนาคตควรปรับปรุงและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพิ่มเติม รวมถึงใช้วิธีผสมผสาน เพื่อทำความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะการใช้การคิดเชิงวิพากษ์ในบริบทการทำงานของคนไทย นอกจากนี้ควรพิจารณาตัวแปรแทรกซ้อน เช่น วัฒนธรรมองค์กร ประสบการณ์ทำงาน และแรงจูงใจภายใน เพื่อให้เข้าใจกลไกความสัมพันธ์ระหว่างการคิดเชิงวิพากษ์และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอย่างครอบคลุมมากขึ้น (Tsui, 2002) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ H1

สมมติฐานการวิจัย 2 : ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านความฉลาดรู้ทางดิจิทัลมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (TDL) มีผลกระทบต่อเชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (TPA) (H_2 ; $\beta_2 = 0.220$, $p < 0.05$) เนื่องจากนักบัญชีจะต้องมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในกระบวนการทำงานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ใช้ช่องทางดิจิทัลในการสื่อสารการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดทำบัญชี ผลการปฏิบัติงานมีความถูกต้องและทันเวลา รวมทั้งสามารถใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยและปกป้องข้อมูลทางบัญชีให้ปลอดภัย สามารถคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลดิจิทัล เพื่อใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูริชาติ พรหมเต็ม (2564) พบว่าด้านความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (DLC) เป็นความสามารถของบุคคลในการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการทำงาน มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานแบบดิจิทัล เพื่อให้ก้าวทันต่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงของโลก และเพื่อความสามารถในการแข่งขันที่เหนือกว่า ในการเพิ่มโอกาสในการทำงานให้เกิดความสำเร็จ อย่างไรก็ตามภายใต้การเปลี่ยนแปลงองค์กรธุรกิจย่อมต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในด้านดิจิทัลเพื่อมาปรับปรุงและพัฒนางานให้สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชชากร กลองแก้ว และ คณะ (2564) ได้ศึกษา ผลการพัฒนาความรู้ทางการบัญชีของผู้จัดทำบัญชีในยุคดิจิทัล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อพัฒนาความรู้ทางการบัญชีของผู้จัดทำอย่างต่อเนื่อง ควรให้ความสำคัญกับทักษะความรู้เกี่ยวกับบัญชีวิชาชีพ และให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลในการประยุกต์ใช้ในการทำงานให้ที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน รวมทั้งมีทักษะการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการรักษาความปลอดภัยทางบัญชี และให้ความสำคัญกับจรรยาบรรณในวิชาชีพ จารุวรรณ แซ่เต๋อ, ณิชวุฒิ ตันติเศรษฐ, และ วราพร เปรมพาณิชย์บุญกุล (2564) พบว่า การบูรณาการความรู้ด้านบัญชีและเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการจัดทำบัญชีให้มีประสิทธิภาพ เข้าใจในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กรที่นำมาใช้ในการทำงานเพื่อให้เกิด

ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน มีความสามารถในการปกป้องสารสนเทศขององค์กร รวมถึงเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน จึงยอมรับสมมติฐานที่ H2

สมมติฐานการวิจัย 3 : ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านความฉลาดรู้สารสนเทศมีผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ผลการวิจัยพบว่า ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านความฉลาดรู้สารสนเทศ (TIL) มีอิทธิพลเชิงลบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานทางการบัญชี (TPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (H_3 ; $\beta_3 = -0.170$, $p < 0.05$) ซึ่งต่างจากสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของภาวะทางปัญญา (Cognitive overload) ที่เกิดจากการเข้าถึงข้อมูลจำนวนมากในยุคดิจิทัล ทำให้ผู้ปฏิบัติงานบัญชีต้องใช้เวลาและความพยายามในการคัดกรอง ประเมิน และเลือกใช้ข้อมูลที่เหมาะสม ส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง (Fazilatfar and Afshar, 2021) นอกจากนี้ ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศอาจไม่ได้หมายถึงการใช้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพเสมอไป หากผู้ใช้ขาดทักษะในการประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูล หรือขาดประสบการณ์ในการแปลงข้อมูลเป็นการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ (Mutalib, Mahmood, and Halim, 2022) ในบริบทของนักบัญชีไทย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเข้มข้นอาจสร้างความกดดันในการปรับตัว โดยเฉพาะในองค์กรที่ยังขาดการฝึกอบรมหรือระบบสนับสนุนด้านดิจิทัล (Pornsakulvanich and Chartpattanan, 2023) อีกทั้ง การพัฒนาความฉลาดรู้สารสนเทศในบางกรณีอาจนำไปสู่การพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป จนทำให้การใช้วิจารณญาณและทักษะเชิงวิเคราะห์ของนักบัญชีลดลง ซึ่งอาจส่งผลให้คุณภาพการตัดสินใจทางบัญชีลดลง (Nguyen, Terlouw and Pilot, 2017) ดังนั้น แม้ความฉลาดรู้สารสนเทศจะเป็นทักษะสำคัญในยุคดิจิทัล แต่ประสิทธิภาพของการประยุกต์ใช้ยังขึ้นอยู่กับความสมดุลระหว่าง การใช้เทคโนโลยีและการใช้ดุลยพินิจเชิงวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ahmad, Widen and Huvila (2020) ที่พบว่า การพัฒนา digital literacy ต้องมาพร้อมการเสริมสร้าง professional judgment และ ethical awareness เพื่อให้เกิดผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงานอย่างยั่งยืน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ H3

สมมติฐานการวิจัย 4 : ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างชาญฉลาด (TIS) มีผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานทางการบัญชี (TPA) (H_4 ; $\beta_4 = 0.158$, $p < 0.05$)

เนื่องจากนักบัญชี จำเป็นต้องมีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการทำงาน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำงานกับเพื่อร่วมงาน จึงจำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันของฝ่ายต่างๆ มาสนับสนุนในการปฏิบัติงาน นักบัญชีจะต้องยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อการทำงานเป็นทีมให้งานบรรลุเป้าหมายเดียวกัน รวมทั้งสามารถควบคุมอารมณ์และแสดงออกได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรพร อุระวงษ์ และ เบญจพร โมกขะเวส (2564) ได้ศึกษา

ทักษะการปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารที่มีต่อผลการปฏิบัติงานทางบัญชีของนักบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ทักษะการปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารในองค์กร การปรึกษาหารือในการทำงาน การทำงานเป็นทีม และการใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการสื่อสาร มีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการปฏิบัติงานทางบัญชี ด้านความทันกาลและตรงต่อเวลา ด้านความถูกต้องตามมาตรฐานรายงานทางการเงิน ด้านความครบถ้วน และด้านความเชื่อถือได้ การที่นักบัญชีมีทักษะในการแก้ไขปัญหาด้วยเหตุผล โดยการปรึกษาหารือร่วมกันทำงานกับบุคลากรในองค์กร การทำงานเป็นทีมทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ และลดข้อขัดแย้งในการทำงานร่วมกัน รวมทั้งการนำระบบสารสนเทศมาใช้วิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้จะช่วยลดเวลาในการปฏิบัติงานให้สามารถเสร็จก่อนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือเป็นไปตามมาตรฐาน ส่งผลให้รายงานทางบัญชีและรายงานผลการดำเนินงานครบถ้วนมีคุณภาพและถูกต้อง ทันต่อเหตุการณ์ทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถนำข้อมูลที่จัดทำไปใช้ในการตัดสินใจ ในช่วงเวลาที่ต้องการได้ภายใต้ความน่าเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูริชาติ พรหมเต็ม (2564) พบว่า ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างชาญฉลาด (IPS) เป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นกับผู้อื่น เป็นความสามารถในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการทำงาน โดยความสามารถในด้านนี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการกำหนดประสิทธิภาพการทำงานของบุคคลในองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Syahrudin (2018) ระบุว่าความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในองค์กรเดียวกันจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในผลของการปฏิบัติงานของพนักงาน ดังนั้น ปัจจุบันทุกตำแหน่งงานจึงมุ่งความสามารถในด้านนี้เพื่อให้งานเกิดความสำเร็จ จารุวรรณ แซ่เต้า, ณิชวุฒิ ดันติเศรฐ์, และ วราพร เปรมพาดิษย์นกุล (2564) พบว่า ทักษะวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัล ด้านบุคลากรและการสื่อสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการทำงาน เนื่องจากทักษะด้านบุคลากรและการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติงานที่จะต้องมีการรับส่งข้อมูลและการติดต่อสื่อสารระหว่างเพื่อนร่วมงานหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารที่ดีย่อมส่งผลให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น รวมถึงความสามารถในการสื่อสารและเจรจาต่อรองเพื่อลดข้อขัดแย้งในการปฏิบัติงานทำให้การทำงานประสบความสำเร็จ จึงยอมรับสมมติฐานที่ H4

สมมติฐานการวิจัย 5 : ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์มีผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ด้านการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (TAS) มีผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานทางการบัญชี (TPA) ($H5$; $\beta_5 = 0.423$, $p < 0.05$) เนื่องจากนักบัญชีต้องมีความสามารถในการประยุกต์ ความรู้ ทักษะ มาใช้ในการคิด วิเคราะห์ เชื่อมโยงในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมและใช้วิจารณญาณในการแก้ปัญหาได้อย่างระมัดระวัง สามารถวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เข้าใจถึงเหตุการณ์และสถานการณ์ทางธุรกิจได้ คาดการณ์แนวโน้มในอนาคตได้อย่างแม่นยำ กำหนดแนวทางการปฏิบัติงานล่วงหน้าได้อย่างสร้างสรรค์ รวมทั้ง

สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในงานบัญชีได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ข้อมูลทางการบัญชีที่มีความถูกต้องและรวดเร็ว ทันเวลา และสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน ปฏิบัติงานได้ ทำให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จในด้านของการทำงาน สุทธิชัย ชันทอง และ ขจิต ฌ กาฬสินธุ์ (2564) ระบุว่า เมื่อนักบัญชีมีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่จะทำให้ทางการเงินที่จัดทำนั้น มีความถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน สมบูรณ์ สามารถทำให้การปฏิบัติงานรวดเร็วทันเวลาที่กำหนด การตัดสินใจถูกต้องคุ้มค่าต่อทรัพยากรที่ใช้ไปและสามารถทำให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมาย และประสบความสำเร็จในด้านการทำงาน ส่งผลให้องค์กรได้รับข้อมูลที่มีคุณภาพ องค์กรใดที่มีขีดความสามารถทางด้านเทคโนโลยีที่สูงกว่า มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จเหนือกว่าคู่แข่งชั้น จารุวรรณ แซ่เต๋อ, ณัฐวุฒิ ตันติเศรษฐ, และ วราพร เปรมพณิชยกุล (2564) ได้กล่าวว่า ด้านการวิเคราะห์และแก้ไข หมายถึง การมีความสามารถในการประเมินสถานการณ์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและแตกต่าง สามารถประยุกต์ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์มาช่วยในการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาและแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนได้อย่างเป็นระบบ รวมทั้งสามารถใช้ดุลพินิจในการประเมินทางเลือกที่ สมเหตุสมผลบนพื้นฐานของข้อเท็จจริง จึงยอมรับสมมติฐานที่ H5

2. เพื่อศึกษาผลกระทบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่มีต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย 6 : ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานมีผลกระทบเชิงบวกต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน มีผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในปฏิบัติงาน (H_6 ; $\beta_6 = 0.603$, $p < 0.05$) การที่นักบัญชีสามารถปฏิบัติงานที่ตนเองได้รับมอบหมาย ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ครบถ้วน สมบูรณ์ มีความน่าเชื่อถือ เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีและหลักการบัญชีรับรองโดยทั่วไป และตรงตามเป้าหมายที่กำหนด ผู้ใช้ข้อมูลสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง และทันเวลา ผลของงานบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด และงานที่ปฏิบัติได้รับการยอมรับจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ โซซิดา คลายศรี และ กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธิ์ (2564) พบว่า ประสิทธิภาพในงานบัญชีแสดงให้เห็นถึงนักบัญชีได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมาย ให้ข้อมูลทางบัญชีรวดเร็วตรงต่อความต้องการ มีความแม่นยำถูกต้องและเชื่อถือได้ ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร และความสำเร็จในการปฏิบัติงาน เป็นผลการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ มีความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ และเป้าหมายที่กำหนด และทันต่อเวลาที่กำหนด และได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานและผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน ยังรวมถึงความสามารถในการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดขององค์กรอย่างคุ้มค่า และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพ็ญญา เกื้อเกตุ และ ภูริชาติ พรหมเต็ม (2565) พบว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ความสามารถในการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดขององค์กรอย่างคุ้มค่า ปฏิบัติงานด้วยความ

ชื่อเสียง ผลงานมีความถูกต้อง รวดเร็ว มีคุณภาพ และให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับ องค์กรวรรณ อุประดิษฐ์, และ จิรนนท์ บุพพัฒนสมัย (2566) นักบัญชีที่มีทักษะทางวิชาชีพ มีการพัฒนา ตนเองจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานเกิดความสำเร็จในการปฏิบัติงาน เพราะ นัก บัญชีจำเป็นต้องพัฒนาความรู้และทักษะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ข้อมูลทางการเงินที่มีความ ถูกต้อง ครบถ้วน รวดเร็ว และนำข้อมูลดังกล่าวไปตัดสินใจที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจตอบสนองความ ต้องการของสถานประกอบการและผู้ใช้งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงยอมรับสมมติฐานที่ H6

ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและความสำเร็จในการ ปฏิบัติงานจากการศึกษาตัวแปรควบคุม ระดับการศึกษา พบว่า ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่า ปริญญาตรี ไม่มีผลต่อความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและ ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ผลการทดสอบตัวแปรควบคุม “ระดับการศึกษา” พบว่าไม่มีอิทธิพลที่มี นัยสำคัญทางสถิติต่อความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัล (TIL) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานทางการ บัญชี (TPA) และความสำเร็จในการปฏิบัติงาน สะท้อนว่า ความพร้อมด้านดิจิทัลและผลลัพธ์ของการ ทำงานในยุคดิจิทัลขึ้นอยู่กับปัจจัยเชิงบริบทและการเรียนรู้ในงานมากกว่าคุณวุฒิทางการศึกษา (Khan et al., 2022) งานวิจัยสากลชี้ว่า ทักษะดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหา การสื่อสาร และการใช้ข้อมูล เพื่อการตัดสินใจ มักเกิดจากการฝึกปฏิบัติและการสนับสนุนภายในองค์กร มากกว่าการศึกษาในระบบ (Nikou, 2022) ผลลัพธ์ดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศไทยที่พบว่า ทักษะและความรู้ทางบัญชี ยุคดิจิทัลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา (ณนิชากร กล้องแก้ว และ คณะ, 2564) แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong learning) และ การสนับสนุนจากองค์กร มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถทางดิจิทัลของนักบัญชีในยุคเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว มากกว่าระดับการศึกษาเพียงอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ควรมีการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านดิจิทัลบัญชี ออกแบบหลักสูตรหรือคอร์สฝึกอบรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล และการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล เพื่อยกระดับความสามารถของนักบัญชีให้ สอดคล้องกับการทำงานในยุคดิจิทัล

2. นักบัญชีจะต้องมีการประเมินสมรรถนะด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาตนเองอย่าง ต่อเนื่องในการฝึกอบรมได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง พร้อมวางแผนการฝึกอบรมหรือพัฒนาเฉพาะบุคคล อย่างต่อเนื่อง

3. องค์กรจะต้องมีการส่งเสริมพนักงานบัญชีของตนเองอย่างต่อเนื่อง มีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่สนับสนุนการเรียนรู้ เช่น การฝึกอบรมภายใน การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างเพื่อนร่วมงาน และการให้คำปรึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเพิ่มความสามารถในการปรับตัวต่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ

4. องค์กรต้องมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสนับสนุนทางเทคโนโลยีองค์กรการลงทุนในระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยและปลอดภัย เพื่อสนับสนุนการทำงานของพนักงานบัญชี เช่น ระบบฐานข้อมูลบัญชีออนไลน์ ระบบ ERP และแพลตฟอร์มบริหารจัดการข้อมูล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดภาระงานซ้ำซ้อน

5. ภาคการศึกษาและภาคธุรกิจควรทำงานร่วมกันในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของนักบัญชีอย่างเป็นระบบ ทั้งด้านการฝึกอบรม การประเมินทักษะ และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพบัญชีไทยให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการขององค์กรในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. งานวิจัยในอนาคตควรรวมตัวแปรด้านการสนับสนุนจากองค์กร โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี หรือแรงจูงใจภายใน เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเภทองค์กรหรือภูมิภาคต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาติดตามระยะยาว เพื่อประเมินผลของการพัฒนาทักษะดิจิทัลต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

จารุวรรณ แซ่เต๋อ, ณัฐฉา ตันติเศรษฐ, และวราพร เปรมพาดิษย์นุกูล. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัลกับความสำเร็จในการทำงานของผู้บริหารฝ่ายบัญชีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 3(5), 21-35.

โชษิตา คลายศรี และ กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธิ์. (2564). นวัตกรรมเทคโนโลยีและสารสนเทศส่งผลกระทบต่อพัฒนาบุคลากร ทางบัญชีขององค์กรและประสิทธิภาพในงานบัญชีของผู้ทำบัญชี ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*, 8(8), 105-116.

ณนิชากร กล้องแก้ว, นิภาพรรณ ดุลณี, กชพร นามสีฐาน และปรียาณัฐ เอื้อปศิริเมธ. (2564).

การพัฒนาความรู้ทางการบัญชีของผู้จัดทำบัญชีในยุคดิจิทัลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา : ในมุมมองของผู้ประกอบการ. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 15(3), 314-326.

- ทักษิณา พรหมท้าว และ ญัฐวงศ์ พูนพล. (2567) ผลกระทบของศักยภาพนักบัญชีดิจิทัลที่มีต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 16(4), 105-119.
- ทิพย์สุดา โพธิ์ศรี และ ฉันทา ตันติศิรินทร์. (2567). ความฉลาดทางวิชาชีพบัญชียุคดิจิทัลและผลลัพธ์การปฏิบัติงานของนักบัญชีไทย. *วารสารบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล*, 12(1), 1-15.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ผกา มาศ บุตรสาลี. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัลและการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับความสำเร็จในการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพในประเทศไทย. *Academic Journal of Buriram Rajabhat University*, 16(1), 1-22.
- เพ็ญญา เกื้อกุล และ ฐริชาติ พรหมเต็ม. (2565). ผลกระทบของสมรรถนะที่จำเป็นต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานบัญชีในยุคความปกติใหม่. *วารสารวิทยาการจัดการและบัญชี คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 1(1), 47-63.
- ภัทรา ภู่วฒนะ. (2566). สมรรถนะทางดิจิทัลกับความสามารถในการทำงานของนักบัญชีในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล. *วารสารวิชาชีพบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์*, 11(2), 45-59.
- ภัทราพร อรุณวงษ์ และ เบญจพร โมกษะเวส. (2564). ทักษะการปฏิสัมพันธ์และการสื่อสาร ที่มีต่อผลการปฏิบัติงานทางบัญชี ของนักบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารมหาจุฬานาครธรรมศาสตร์*, 8(8), 282-295.
- ฐริชาติ พรหมเต็ม. (2564). สมรรถนะที่จำเป็นกับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีในยุคความปกติใหม่. *งานประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ*. ครั้งที่13/2564, 154-171.
- รุ่งรัศมี รัชสมบัติ และ กัญญาณัฐ รัตนประภาธรรม. (2564). สมรรถนะทางวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของนักวิชาการเงินและบัญชี ในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 4(1), 13-27.
- ภัสสรดา ตาติวงศ์, กรวีร์ ชัยอมรไพศาล, และ ชุตินันต์ สะสอง. (2567) สมรรถนะทางการบัญชีสมัยใหม่ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารศิลปะศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 11(2), 38-57.
- วรพรรณ รัตนทรงธรรม. (2564). ปัจจัยเชิงสาเหตุของความฉลาดทางวิชาชีพของนักบัญชียุคใหม่ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานทางการบัญชี และความสำเร็จทางการบัญชีที่ยั่งยืนของนักบัญชีในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*,

19(2), 64-81.

สุทธิชัย ชันทอง และ ขจิต ฌ กาฬสินธุ์. (2564). ผลกระทบของวิสัยทัศน์องค์กร สมรรถนะทางการบัญชี เทคโนโลยีทางการบัญชีและสภาพแวดล้อมในการดำเนินงานที่มีต่อการประยุกต์ใช้การบัญชีดิจิทัลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *Journal of Modern Management Science*, 14(1), 43-54.

สายฝน อุไร. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพบัญชีกับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชีสำนักงานบัญชีคุณภาพในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 14(1), 49-68.

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2568). มาตรฐานการสอบบัญชีในอนาคตอันใกล้ Newsletter *จดหมายข่าวสารวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์*, 113-116. ค้นเมื่อ 5 เมษายน 2568, จาก <https://www.tfac.or.th/Article/Detail/126165>.

สุวิมล สถิตพร และ เพ็ญพรรณ พันธุ์ทอง. (2565). ความฉลาดรู้ดิจิทัลกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีไทย. *วารสารบัญชีและการเงินไทย*, 8(1), 12-25.

อนงค์วรรณ อุปประดิษฐ์ จิรนนท์ บุพพัฒนสมัย. (2566). ทักษะทางวิชาชีพของนักบัญชีที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ของสถานประกอบการในจังหวัดลำปาง. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ*, 33(1), 66 - 79.

Adeleke, D. S., and Emeahara, E. N. (2016). Relationship between information literacy and use of electronic information resources by postgraduate students of the university of Ibadan. *Library Philosophy and Practice (E-Journal)*, 1381. Retrieved November 15, 2021, from <https://digitalcommons.unl.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=3788&context=libphilprac>.

Ahmad, F., Widen, G., and Huvila, I. (2020). The impact of workplace information literacy on organizational innovation : An empirical study. *International Journal of Information Management*, 51. 1-12.

Boonyarit, S., Chomphoo, C., and Kongsakul, S. (2022). Digital skills and adaptation of accounting professionals in Thailand. *Journal of Accounting Profession*, 18(2), 45-60.

Brookfield, S. D. (2017). *Becoming a critically reflective teacher* (2nd ed.). Jossey-Bass.

Cihan Cobanoglu, Bill Werde, and Patrick J. Moreo. (2001). A comparison of mail, fax and Web-based survey methods, University of Delaware and Oklahoma State University, International. *Journal of Market Research*.

- Ennis, R. H. (2018). Critical thinking across the curriculum: A vision. *Topoi*, 37(1), 165–184.
- Fazilatfar, A. M., and Afshar, H. S. (2021). Cognitive overload and information processing in digital learning contexts. *Education and Information Technologies*, 26(5), 5649–5666.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., and Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis* (7th ed.). Upper Saddle River, NJ : Prentice Hall.
- Hemmati, M. (2017). The relationship between information literacy and knowledge management among students and faculty members of shiraz university. *International Review of Management and Marketing*, 7(2), 372-377.
- Ifada, L. M., and Komara, A. (2023). Digital literacy and the changing landscape of the accounting profession: The role of technology adoption model. *Jurnal Kajian Akuntansi*, 7(1), 125–141.
- Khan, N., Sarwar, A., Chen, T. B., and Khan, S. (2022). Connecting digital literacy in higher education to the 21st-century workforce. *Knowledge Management & E-Learning*, 14(1), 46–61.
- Nguyen, P. M., Terlouw, C., & Pilot, A. (2017). Culturally appropriate pedagogy: The case of group learning in a Confucian heritage culture context. *Intercultural Education*, 27(1), 1–15.
- Nikou, S. (2022). Workplace literacy skills: How information and digital literacy affect adoption of digital technology. *Journal of Documentation*, 78(7), 371–389.
- Nunnally, J. C. and Bernstein, I. H. (1994). *Psychometric theory*. New york: The McGraw-Hill companies, Inc.
- O'brien, R. M. (2007). A caution regarding rules of thumb for variance inflation factors. *Quality & quantity*, 41(5), 673-690.
- Phosri, T., and Tantisirin, P. (2024). Digital intelligence and performance outcomes among Thai accounting professionals. *Journal of Business Administration Review*, 20(1), 1–15.
- Podsakoff, P. M., MacKenzie, S. B., Lee, J. Y., and Podsakoff, N. P. (2003). Common method biases in behavioral research: A critical review of the literature and recommended remedies. *Journal of Applied Psychology*, 88(5), 879–903.
- Rini, R., Mujiyati, Sukamto, I., and Hariri, H. (2022). The effect of self-directed learning on

- students' digital literacy levels in online learning. *International Journal of Instruction*, 15(3), 330–344.
- Rodjam, C., and Mungsing, R. (2019). A Confirmatory Factor Analysis of Accountants' Competency in Desirable Accountants' Qualifications. *Journal of Humanities and Social Sciences Rajapruk University*, 5(1), 29-44.
- Srisawat, N., and Charoensuk, P. (2023). Bridging digital literacy and performance in Thai accounting practices. *Thai Journal of Management and Innovation*, 9(2), 78–93.
- Syahrudin, H. (2018). The Effect of Interpersonal Skills on Performance of Regional Secretariat Employees in Kapuas Hulu Regency. *Jurnal Terapan Manajemen dan Bisnis*, 4(2). 192-201.
- Thongkul, T. (2025). Accountants' perspectives on essential skills for digital accountants that enhance the operational performance of small and medium-sized enterprises in Bangkok and vicinity. *Executive Journal*, 45(1), 19–36.
- Tsui, L. (2002). Fostering critical thinking through effective pedagogy: Evidence from four institutional case studies. *The Journal of Higher Education*, 73(6), 740–763.
- Wong, S., and Lai, C. (2022). Digital transformation and accounting professionals' competencies in the era of intelligent technology. *Journal of Accounting and Organizational Change*, 18(4), 512–528
- Wong, S., and Lai, C. (2022). Evolving roles of accountants in the digital economy. *Journal of Contemporary Accounting*, 19(1), 55–72.

